

Blandt de Fordele, som den ny Lov, saaledes som den er foreslaaet af den højt-ærede Justitsminister, medfører, kan det nævnes, at en saa farlig Sygdom som meningitis cerebro-spinalis eller Hjerne-Rygmarvs-Betændelse er optagen til vederlagsfri Behandling. Det vil ganske sikkert være et Gode for en stor Del af Befolkningen, naar man straks kan indlægge saadanne Tilfælde paa Sygehuset og undgaa, at der kommer mere Smitte. Ligeledes maa det anses for en Fordel, at Folk, som under en fejl Diagnose blive indlagt paa Hospitalet, ikke skulle betale. Det hænder jævnligt, at Patienter, der have almindelig Halsbetændelse, blive indlagte paa Sygehuset under Diagnosen: Difteritis, og hvis det saa viser sig, at Diagnosen er gal, skal vedkommende selv betale. Det er et noget uretfærdigt Forhold. Det er rettet i Forslaget, saaledes at vedkommende bliver indlagt til vederlagsfri Behandling, naar det viser sig, at Diagnosen er gal. Ligeledes maa det anses for en Fordel, at vedkommende Embedslæge har Adgang til under en Epidemi at tilse Epidemisygehuset og se, hvorledes Forholdene ere der. Et Flertal i Udvalget har ogsaa anset det for en Fordel, at Sundhedskommissionen i Kjøbenhavn eller andre større Byer har Lov til at forbyde Indførsel af Mælk fra et Sted, som ligger uden for Sundhedskommissionens Omraade, mod at yde Erstatning til vedkommende og underrette vedkommende Sundhedskommission derom. Herom er der nogen Dissens i Udvalget, idet et Mindretal i Udvalget har stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at dette ikke skal kunne ske. Jeg skal paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale, at man fastholder, at der gives Sundhedskommissionen denne Bemyndigelse. Der vil ellers let kunne indføres Smitte i en Kommune, naar der ikke er dette Forbud. Naar man f. Eks. tager Kjøbenhavn, der nærmest rammes af denne Paragraf, vil en Mælkehandler i en Nabokommune kunne indføre Mælk, som kan være smittefarlig, og Sundhedskommissionen i Kjøbenhavn kan ikke ramme ham, naar han bor uden for Kommissionens Omraade. Det kan give Anledning til Smitte og Epidemier, og Sundhedskommissionen i Kjøbenhavn har intet Middel til at ramme de vedkommende, undtagen det, at underrette vedkommende Sundhedskommission, i hvis Distrikt han bor, og saa kan den tage Af-fære. Men det er ikke sikkert, at den altid har Lyst dertil. Det er jo nemlig ikke rart for Byer omkring Kjøbenhavn at blive erklærede for smittede, da dette jo kan

foraarsage Tab ved, at Folk ikke tør flytte paa Landet osv., og derfor er Sundhedskommissionen meget ængstelig for at gaa dertil. Men for Kjøbenhavn har det meget stor Betydning, at der kan tages en saadan Beslutning, naar en enkelt Mand maaske har Tyfus paa sin Gaard eller faar Mælk fra et Sted, der har Tyfus i Hjemmet; thi det kan inficere en Mængde Menesker i Kjøbenhavn. Man har derfor ment, at Bestemmelsen var heldig, saaledes som den er fremsat fra Justitsministerens Side, og det saa meget mere, som det er et Punkt baade Sundhedskollegiet og den almindelige danske Lægeforening har optaget og ønsket fremmet, ligesom der ogsaa i Udvalget er et Flertal derfor, og for øvrigt er det et af de faa Punkter, hvorom der har været nogen Divergens. Et andet Punkt angaar Tuberkulosen. Man har i Udvalget ønsket, at den vederlagsfri Behandling ogsaa kunde udstrækkes til at omfatte Tuberkulosen. Man har nemlig ønsket, at saadanne Former af Tuberkulose, som ere helbredelige, kunne indlægges til vederlagsfri Behandling paa et Sygehus — paa offentlige eller private Anstalter. Man har ogsaa ønsket, at saadanne Former af Tuberkulose, der ere særlig smitsomme, kunne indlægges til vederlagsfri Behandling, naar Forholdene i Hjemmet ere saaledes, at Patienten er en Fare for sin Familie og sine Omgivelser. Men Udvalgets Flertal har ikke turdet stille Ændringsforslag derom, navnlig fordi Tuberkulose er en saa langvarig og saa udbredt Sygdom, at de økonomiske Følger af et saadant Skridt, at gaa til vederlagsfri Behandling af den, ikke ville kunne beregnes, og vi maa erkende, at en saadan Bestemmelse heller ikke hører hjemme paa denne Lov, skønt man ønsker at gøre alt muligt imod denne Sygdom. Paa den anden Side er her maaske Lejlighed til at omtale, at der paa anden Vis maaske kunde gøres noget imod Tuberkulosen, navnlig ved at der oprettes Sanatorier, eller fra Statens Side gives Tilskud til saadanne i højere Grad end nu. I andre Lande, hvor man er gaaet til saadanne Foranstaltninger, have de vist sig at være meget gavnlige, og jeg tror, at vi i den Retning staa tilbage i Sammenligning med mange andre Lande. Vi have dog ikke villet tage Forslag derom med paa denne Lov, da vi ikke finde, at det passer saa godt her. Et enkelt Medlem har dog stillet Forslag derom, og jeg vil overlade til ham nærmere at motivere det. Med Hensyn til de andre Ændringsforslag er der ikke meget at sige. Vi have